FJÄRDE SÖNDAGEN I PÅSKTIDEN
”Vägen till livet”

På söndag handlar bibelberättelserna om att leva i tryggheten av att Gud leder oss och tar hand om oss

Att vara människa är att varje dag ta nya steg på livsvandringen. Även om vi ibland kan tycka att livet är ganska stillastående, inte minst för den som i dessa dagar sitter i någon form av karantän, men vet vi att dag efter dag så lägger vi en del av vår livsvandring bakom oss. Ibland jämför vi livet med en pilgrimsvandring på väg mot en helig plats ”platsen där Gud finns” som den andliga vägens mål brukar beskrivas. Vi vet att vi har en vägvisare som gått före oss och vi får gå i Jesu fotspår, men vi har också en vägvisare som går med oss, vi är inte utelämnade och ensamma på vår vandring. I texten från Gamla Testamentet berättas om hur Gud ledde sitt folk när de var på väg från Egypten till det utlovade landet. På dagen gick Gud före i en molnpelare och på natten i en eldpelare för att lysa dem (2 Mos 13:20-22). Söndagens andra bibelberättelser (1 Thess 5:9-11, Joh 13:31-35) visar oss hur vi ska förhålla oss till varandra på livsvägen Vi får tre uppmaningar: trösta, bygg upp och älska varandra. Av söndagens berättelser kan vi förstå att målet inte är att hitta vägen utan att vandra den. Det är en resa som vi får göra som enskilda men också tillsammans. Det handlar inte om att komma först i mål, utan att hur vi gör det och att vi gör det.

På vår livsvandring blir vi ledda, på vår livsvandring får vi bry oss om varandra.

Jesus sa. ”Alla ska förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek”.

Albert Einstein sa ”Det finns bara två sätt att leva livet på. Det ena är som om ingenting är ett mirakel. Det andra är som om allting är ett mirakel".

Livets mirakel kallar jag nåd!

-0-0-0